

# NYTT FRA NORDENS LILLE KANAAN

Høsten 2024

Kjære venner!

Enda et år går mot sin slutt. Enda en gang får vi se tilbake i dyp takknemlighet.

*Stor er din trofasthet, Herre og Fader,  
skiftende skygge når aldri din sti.  
Du er den samme, din miskunn er evig,  
slik som du var, skal du alltid forbli.*

Hvor ofte har vi istemt nettopp denne sangen når vi samles med kjære venner til sommerens retreat! Som regel gir vi et tilbakeblikk, i bilder og ord, på alt vi har opplevd siden sist. Det er en god påminnelse om hva Gud har gjort. Atter en gang har Far i himmelen latt oss få alt vi trengte til drift og vedlikehold. Han har gitt det daglige brød – ja, mer enn det, også rent vann, melk, poteter og grønnsaker. Vi har hatt strøm og ved så vi holder varmen. Gud har gitt helse og styrke og bevart oss for ulykke og fare. Han har vakt hjelpere som trofast står oss bi: Hjelp med biler og maskiner, hjelp i plutselige vanskeligheter av mange slag. Ja, hjelp med råd og dåd på alle områder. Norske søster Damaris, som ellers er bosatt i Tyskland, var hos oss hele sommeren – også en uvurderlig hjelp. Som «bondejente» er hun vant til å ta et tak, høste og stelle med markens grøde, stable ved og mye annet. Alt dette fyller oss med glede og takknemlighet midt i en urolig verden.



## Israel i brennpunkt

7. oktober var det ett år siden at terroristene fra Gaza angrep Israel på bestialsk vis. Som i fjor, var vi også nå i Danmark denne dagen og to av oss fikk være med på en minnemarkering i Københavns gater. Om kvelden var vi i den fullsatte synagogen. Det var en helt spesiell stund. Vi hadde inntrykk av at alle Danmarks jøder var samlet. Mange, deriblant rabbineren og ledende personligheter i det jødiske samfunn, lot oss forstå at de satte stor pris på vår deltakelse. En ung Ap-politiker var blant dem som holdt en hjertevarm tale. I juni hadde han vært med på en reise til Israel og med egne øyne sett hva som hadde skjedd. Han fortalte at de også er i dialog med norske politikere. Det gleder oss.

Israel må oppta oss som kristne. Vi kan være enige eller uenige om så mangt, men vi er kalt til å velsigne Guds folk, og med kjærlighetens våpen kan vi egge dem til misunnelse. (se Rom 11,14)

I begynnelsen av juni tok vi del i 20-årsjubileet for vår lokale Israelforening. Tre kvinner fra en bosetning som denne foreningen støtter, var med på feiringen. De ble advart mot å dra til Norge – et land med en så fiendtlig holdning overfor Israel! Heldigvis kom de likevel og høynet festgleden med sin takknemlighet og sine sterke vitnesbyrd. En av dem, en seksbarnsmor, fikk mannen sin skutt og drept i et terrorangrep for noen år siden. Dagene i Norge ble viktige, nå ville de bringe et budskap med hjem: Vi møtte venner i Norge!



Måltid i hagen



Markering i København

Gjennom våre tre søstre som bor i Israel, får vi også et nærbilde av land og folk. De skriver:

*Vi har mottatt så mange e-poster og meldinger fra hele verden med bønner for Israel og for oss. Det har vært veldig oppmuntrende, spesielt fordi så mange nasjoner står imot Israel og det jødiske folk. Den økende antisemittismen har kommet helt ut av kontroll. Men det finnes mennesker som elsker Guds Ord og hans folk. Det er en stor trøst å vite at det er så mange som ber om fred for Jerusalem. Vi takker dere av hele vårt hjerte for deres deltagelse i solidaritetmarkeringer, deres trofaste bønner og den økonomiske støtten vi har gitt videre til å dekke behov hos soldater og traumatiserte barn. Hver gang israelere får høre om kristne som ber og står sammen med dem, blir de rørt til tårer.*

*Vår tilstedeværelse er veldig synlig. Landsbyboerne har sett at vi blir værende og ikke forlater landet. Det betyr så mye og mange uttrykker sin overraskelse. Selv det minste tegn på at vi står sammen med dem, blir møtt med overveldende takknemlighet. Det gjelder butikkeierne i landsbyen vår og i Jerusalem, og det gjelder fremmede vi møter andre steder i landet. «Fortsett det gode arbeidet», sier de fra dypet av hjertet og takker oss med tårer for at vi er der. Det berører oss dypt og gjør oss ydmyke.*

*I vår kom en ultraortodoks jøde for å hente bøker han hadde bestilt fra hovedsentret vårt i Tyskland. Han hadde funnet et gammelt eksemplar av «Kjærlighetens Far» på tysk i en brukthandel i byen der han bor. Denne mannen har tysk bakgrunn og ble så berørt av det mor Basilea hadde skrevet om vår himmelske Far. Det førte til at han bestilte flere tyske bøker fra forlaget vårt. Da han besøkte oss i Ein Kerem, fortalte han oss at han hadde studert kristendom for å få mer kunnskap om Jesus og det kristne liv. Det han fant i «Kjærlighetens far», uttrykte en dyp forståelse av det som undervises i yeshivaen (jødisk høyskole for Tora-studium) om Gud vår Fars kjærlighet og lidelse for menneskeheten. Han hadde lest mye kristen litteratur, men aldri hadde han*



*Jubileum i Israelforeningen. De israelske gjestene hilser. ^  
Sr. Remida pakker ut festkaken v*



*møtt noe som talte slik til ham. På slutten av besøket inviterte han oss til å skrive til ham når som helst vi måtte ha spørsmål om jødedommen og Bibelen - et tilbud vi med glede har tatt imot. Det var fantastisk å se ham som ultraortodoks jøde her i hjemmet vårt!*



*Kedem og Udi fra Jerusalem ^*

*← Sr. Verita, Sr. Charis og  
Sr. Lebona →  
i Israel **takker for forbønn!***



faren hennes hørte dette, oppfordret han henne til å besøke søstrene han snakker så mye om! Kedems forlovede var blitt drept den forferdelige 7. oktober. Mens hun bearbeidet sorgen, ble hun inspirert til å oppsøke en skriver for å skrive en torarull under hans veiledning til ære for sin forlovede. Hun kom til oss sammen med noen venner, og etter det korte besøket inviterte hun oss til seremonien der torarullen skal overrekkes i synagogen i Tel Aviv. Det var der hennes forlovede hadde gått. Udi Merioz er en kunstner i Cardo som er kjent over hele verden. Vi har møtt ham flere ganger og han setter pris på arbeidet vi gjør.



## Nytt liv i Jesus

*Nåde for synder og fred uten like.  
Mesterens omsorg til støtte og stav.  
Styrke for dagen og håp for i morgen.  
Signing for barnet, som Gud tar seg av.*

Nylig fikk vi besøk av en kvinne som for kort tid siden hadde funnet hjem til Jesus. År med leting i yoga, buddhisme, hinduisme og alt som ellers kan nevnes, var forbi. JESUS er sannheten! Han tilgir oss og gir oss nåde til å tilgi våre skyldnere. Hjertet hennes strømmet over av takknemlighet over det nye livet. Ingenting gleder oss mer enn å se forvandlede liv, og: Det blir glede i himmelen over hver synder som vender om (se Luk 15,7)!

Da Hans var her, fortalte han om mange år med periodedrikking. Hver gang var det en tøff kamp å bli edru etter en ny runde. Men så for et år siden begynte han å lese i Bibelen, høre kristen undervisning på nettet og fylle seg med det. Etter noen uker fikk han det for seg å slutte å drikke selv, uten å melde seg på sykehuset til avrusning. I stedet bad han en enkel bønn: «Kjære Jesus, hjelp meg!»



*Et ord til hjertet traff nøyaktig: Gud skaper nytt liv av ditt livs ruiner!*



Ungdommene fra Jesus Image Church



Fylt av undring og takknemlighet til Gud kunne han fortelle at abstinenssymptomene uteble helt og at han hadde sovet sju timer første natten. Det var ingen kamp, og suget etter alkohol har siden vært borte. Tilbake er bare en fjern drøm om noe som engang var. Legen og psykologen han hadde gått til i årevis, skjønnte ingenting. Hans, som alltid har vært sky og hatt sosial angst, er nå den første som spretter opp på møter og vitner om Jesus og kraften i Guds Ord.

Også i Tyskland opplever søstrene at unge mennesker har en dyp lengsel etter mer av Jesus. To ganger har de hatt besøk fra «Jesus Image», en vekkellesbevegelse i USA. I vår kom en gruppe fra bibelskolen deres på en ukens besøk. På denne bibelskolen er «Jesus, Den Eneste» pensum! De skydde ikke den lange reisen og hva det kostet, men kom for å «tjene». Etter morgensamlingen hjalp de overalt; på kjøkkenet, i vaskeriet, i hagen og med snekring. Med iver og glød ble det gjort vårrengjøring i det store «Jesu-kalls»-kapellet. Om kveldene kom de sammen til tilbedelse og delte vitnesbyrdene sine. En ung mann fortalte om det store vakuemet han hadde hatt inne i seg. Han tørstet etter kjærlighet og søkte i narkotika og overalt. Så kom han i fengsel og der fant han Jesus. Da moren hans kom på besøk, kjente hun ham ikke igjen. Hun sa: «Hvis dette er mulig, må det finnes en Gud.» Senere kom hun selv til levende tro.

Det var en så velsignet tid, både for ungdommene og alle på Kanaan og det var vanskelig å skilles igjen. En ny gruppe har allerede meldt seg for neste år!



Da vi var i Danmark i oktober, møtte vi Peer. Han er nå 82 år. Peer var kjøkkensnekker, men da han var 61 år, var helsen blitt så dårlig at han knapt kunne jobbe mer. Konkurs var neste. Skjønt han ikke trodde hverken på Gud eller helbredelse, ble han med en venn på et møte. Der rørte Jesus ved kropp og hjerte. Livet ble nytt! All gjeld ble betalt og Gud ga ham et oppdrag: Du skal male og be! Vi besøkte Peer i atelieret hans på Jylland der han nå selv ber for syke. Herlige bilder av bibelske scener, Jesus, Jerusalem og himmelsk glans strålte imot oss. Vi kjente en dyp enhet i Ånden – lengselen etter at Jesus skal komme og opprette sitt rike.



Besøk hos Peer Laigaard.



Foruten møter med enkeltmennesker, har vi hatt mulighet til å dele om Jesus i ulike sammenhenger. I september var søster Angelina og søster Mirofora to dager på bibelskolen til Livets Senter på Hamar. Der møtte vi 40 tørste elever fra 20 til 80 år. Søster Mirofora var bedt om å undervise om «Jesu lidelse, død og oppstandelse» og «Frelse – korsets kraft».



Søster Mirofora underviser på Bibelskolen Equip i Hamar

Det var en så stor åpenhet og lederskapet ga tydelig uttrykk for at dette grunnleggende evangeliet trenger en renessanse iblant oss. Vi fortalte også om fellesskapet vårt og vitnet om hva Jesus har gjort i våre personlige liv.

Under konferansen til Kvinner i Nettverk i Kristiansand i oktober, hadde vi et seminar som vi kalte «Maria, Jesu Mor». Maria er ofte neglisjert i våre protestantiske sammenhenger. Men hvem har gått en slik vei som henne! Elisabet jubler i møte med sin yngre slektning: «Hvordan kan det skje at min Herres mor kommer til meg? ... Salig er hun som trodde, for det som Herren har sagt henne, skal gå i oppfyllelse ...» (Luk 1, 43;45)

Døperen Johannes sparket av fryd i Elisabets mage da Maria hilste henne. Da var han omtrent så gammel som de fostrene man nå skal ha «rett» til å fjerne. Igjen står vi midt oppe i kampen for det ufødte liv. 3. desember skal Stortinget stemme over utvidet abortgrense fra 12 til 18 uker. Hvilken smerte! Vi har feiret 1000-årsjubileet for innføringen av kristenretten dette året. Spedbarn og gamle fikk den gang verdighet og livets rett. Nå er vi kastet tilbake til førkristen tid. På verdensplan fremmes det forslag om abort som en «menneskerett». På WHO's (Verdens helseorganisasjon) nettside leser vi at det gjennomføres 73 millioner provoserte aborter hvert år. Vi tok opp dette temaet på retreaten vår i juni.



Ingeborg Aas, som helt siden kampen på 70-tallet, har engasjert seg for det ufødte liv, besøkte oss og delte fra denne kampen.

Hun vitnet også om sin egen vei som mor til to adoptivbarn og sin egen sønn som har Downs syndrom. Hennes kjærlighet til livet og til barna berørte oss alle dypt.

De siste månedene har vi fulgt venner og kjente som i glede og spenning har ventet barn. I denne tiden har livets under kommet nær på en spesiell måte. Måtte Guds skaperglede og hans sorg bli vår!



## Korsets kraft

Vi fikk et overraskende syn en dag vi gikk gjennom hagen. En stor gran var rykket opp av bakken og kastet over gjerdet. Den hadde tilsynelatende ingen røtter – ved nærmere ettersyn, fant vi én eneste liten rot i bakken. Denne granen sto like bak et stort kors i bønnehagen. Allikevel falt den. Det ble en preken: Hvor avgjørende det er at røttene våre er sterke så vi kan bli stående i livets stormer. Korset er ikke bare et vakkert symbol, vi må leve av dets kraft!



*Dere har tatt imot Kristus Jesus som Herre. Lev da i ham, vær rotfestet i ham og bygd på ham!*  
Kol 2,6-7a

Bønnehagen har for øvrig ligget oss på hjertet i mange år. Her kan vi følge Jesus fra Getsemane til kors og oppstandelse. Relieffene som ble satt opp tidlig på 80-tallet, var merket av vær og vind, frost og hete. I sommer var det som om tiden var inne til å fornye dem. Vi hadde forsket oss frem til materialer som var egnet til reparasjon og hadde satt i gang. Da kom en venn fra Etiopia som driver med ikonmaling. Han tok med glede fatt på å male. Etter en måneds tid, var hagen som ny. Riktignok gjenstår det å se om det holder, så det er et bønneemne.



*Tidene skifter med dager og netter.  
Soler og stjerner har oppmerket gang.  
Syng, all hans skapning,  
og pris ham som styrer.  
Lov den allmektige Herre med sang.*

Vi har vært igjennom dramatiske valgdager i USA. Mange kristne tror på en kursendring med frihet for evangeliet og respekt for livet. Det er også vår bønn. Her i Europa er spenningen stor. Vold og drap er på dagsordenen. Det sies fra ulike hold at vi aldri har vært nærmere en tredje verdenskrig. Med posten får vi tilsendt brosjyrer om egenberedskap. For oss søstre er det kjente toner, vi har alltid et visst forråd av det mest nødvendige med tanke på en nødsituasjon. Men det viktigste i denne tiden er at vi hører Jesu ord:

*«Våk hver tid og stund og be om å få kraft til å komme velberget fra alt det som skal hende, og bli stående for Menneskesønnen.»* Luk 21,36



Joachim og søster Remida arbeider på relieffene ↓



Dere er verdens lys, sier Jesus. Dere er jordens salt. Som kristne er vi *i* verden, men ikke *av* verden. Johannes Døperen var sannhetens og samvittighetens røst i sin samtid. Det kostet ham livet. Vi er så takknemlige for alle som også i vår tid har fulgt kallet til offentlig å tale livets sak, barnas sak, ekteskapets sak, familiens sak... Og alle er vi kalt til å stride troens gode strid i bønn og omvendelse. Fremdeles gjelder de velkjente ordene som Salomo hørte ved tempelinnvielsen:

*Hvis da dette folket som mitt navn er nevnt over, ydmyker seg og ber, søker meg og vender seg bort fra sine onde veier, skal jeg høre dem fra himmelen, tilgi dem syndene og lege landet. 2 Krøn 7,14*

Så la oss forene oss i bønn og søke Guds ansikt i denne tiden. Han lengter etter å frelse. Hans hus må bli fullt før bryllupet for hans Sønn kan begynne! (se Mt 22)

I stor takknemlighet for fellesskap, forbønn og omsorg i året som gikk, ber vi om en velsignet advents- og julehøytid for dere alle.

Kjærlig hilsen fra Nordens lille Kanaan,

***søster Regine, søster Remida, søster Angelina  
og søster Mirofora***



*Søster Damaris og søster Mirofora drar på tur*



*Julemotiv av Peer Laigaard*

*Et av de nymalte relieffene:  
Sønnen, som vender hjem  
i Fars armer – fra Lukas 15 →*



***Velkommen til retreaten på Bjerkely  
Folkehøyskole den 19.-22. juni 2025***

© 2024 De Evangeliske Mariasøstre, Opstuen 20, 2266 ARNEBERG

Tlf.: 62 95 31 02, [www.norge.kanaan.land](http://www.norge.kanaan.land)

Bankkonto: 1904.20.30360, De Evangeliske Mariasøstre

Bibelsitatene er tatt fra Bibelselskapet 2011

Sangversene er fra "Stor er din trofasthet", T T.H. Chisholm 1923, O Sverre Therkelsen 1962 (skrevet av fra nettet)